

særegen Banfselighed ved denne Sag, som jeg ikke seer mig istand til at have nogen Mening om, og det er, hvad Indflydelse det vil have, dersom man kom til — og det kommer man uden Tvivl til — at bruge Dampfærger, hvad Betydning Dampfærger ville have paa de Forhold, der finde Sted paa de her omhandlede Punkter. Jeg er ikke saa tilstrækkelig inde i dette Spørgsmaal, at jeg derom tør htre nogen Mening, og vi have jo i den Henseende saa ringe Erfaring, at man ikke deraf kan danne sig nogen Mening; men de Folk, som ere sagkyndige og som ville paatage sig at indføre Dampfærger, mene, at Strømforholdene ikke lægge nogen Hindring iveien for at føre Banens Endepunkt til Strib. Jeg kan forstaae, at man kan have mig „mistænkt“, naar der er Tale om Noget, der angaaer Nkjøbing paa Falster, og at man saa anhydningssviis kan kalde mig Nigsdagsmanden for Maribo Amts Ake Valgkreds, men jeg haaber ikke, at man, naar Talen er om Fredericia og Veile, vil have mig mistænkt for at nære nogen Forkjærlighed for disse Steder. Jeg forsikkrer, at jeg omfatter enhver anden lille By, om det saa var Grenaa eller Ebeltoft, med den samme Kjærlighed som Fredericia og Veile, og derfor støder det mig ogsaa, naar jeg seer en enkelt af disse Landets Døttre — og Stæderne ere jo at betragte som Landets Døttre — blive omtalte saa haanlig, som Tilfældet her har været med Hensyn til Fredericia, den er sildret saa nedsettende. Jeg vil indrømme, at Ghnet af Fyen maaskee er mindre tiltalende, men jeg skal sige Grunden, og det er den, at Fredericia har formeget Plads; den har bredet sig formeget og derfor kommer der noget Dødt over den; man føler, at den har formeget Rum, og det generer; den er beregnet at skulle vore overordentlig og derfor sidde Klæderne saa vidt om den; den er ikke rigtigt løbet op i Forhold til deres Bidde. Efter vore Forhold kunne vi ikke tale med Ringagt om en By af den Størrelse som Fredericia; vi have her i Kongeriget ikke saa mange Byer af den Størrelse, at det er berettiget med en saadan Haan at see ned paa denne By.

Jeg skal endnu kun tilføie en eneste Ting. Jeg staaer aldeles rolig udenfor disse Spørgs-

maal og haaber, som sagt, at man ikke vil have mig mistænkt for at lide af nogen veilist Tilbøielighed, og jeg maa derfor paa det Bestemteste afvise, naar der her er kommet en Anhydning — jeg kunde bruge et andet fremmed Ord, men det lyder ikke saa godt — en Anhydning af, at Undersøgelserne skulle være foretagne paa en eensidig Maade. Det er sørgeligt, at man kan komme med saadanne Anhydninger; det er sørgeligt, isald man virkelig troer, at det kan forholde sig saaledes, at de Mænd, som med en saadan Dydighed og med Opoffrelse af deres bedste Kræfter have stillet sig som Opgave, paa den hensigtsmæssigste Maade at løse disse Spørgsmaal, skulle have ladet eensidige Hensyn gjøre sig gjældende i deres Undersøgelser. Jeg er overbeviist om, at de have omfattet denne Sag, saavel i sin store Almindelighed som i alle dens enkelte Punkter, med samme Varme og Interesse, og derfor har det gjort mig ondt, at der kunde fremkomme slige Udtalelser. Nei, veed man — det maa være mig tilladt at sige det — hvad man lægger for Dagen ved at komme med saadanne Anhydninger? Man lægger for Dagen, at man slyer en Forhandling, som støtter sig paa en alvorlig Undersøgelse, fordi man føler, at Grundvolben, naar man kommer ind paa en saadan Forhandling, vil synke bort under Ens Fod — og derfor finder man det bekvemt i Tide at fremsætte slige Paaastande med Hensyn til de stedsbundne Undersøgelser.

Fscherning: Maaskee jeg maatte gjøre en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fscherning: Den ærede Minister tager dog feil. Vi kunne være fuldkommen berettigede til at antage, at her er en vis Eensidighed tilstede. Under alle de Forhandlinger, der ere foregaaede, vil man dog lægge Mærke til, at de saakaldte militaire Hensyn med en besynderlig Eensidighed have trukket Banen bort fra den Retning, i hvilken saagodtsom alle Andre ville have den, og paa den Maade er ogsaa den ærede Minister noget interesseret i